

Paweł Kowzan —
Projekty wybrane

2013

Paweł Kowzan —

Bez tytułu [Ateny, 2009]

Wyabstrahowany odgłos masowych zgromadzeń – miks dźwięków mogący budzić skojarzenia z festynem, manifestacją, procesją, ale i zadymą. Zróżnicowana skala emocji (od wybuchów radości, porywającej zabawy, poprzez momenty uniesienia, oczekiwania, aż po nieukrywaną złość i gniew budzący strach), na tyle jednak płynny i wtapiający się w istniejącą aurę, że trudny do jednoznacznego zdefiniowania. Źródła dźwięku rozmieszczone przestrzennie, w sposób niewidoczny (na dachach, balkonach drzewach itp. – wytwarzające złudzenie „poruszającego się” tłumu. Dźwięk emitowany „w powietrze” wywołuje wrażenie obecności gdzieś tuż za rogiem, rodzaj specyficznego powidoku.

Ateny, 2010 / Projekt przygotowywany w ramach festiwalu *Primal Doubt* – planowanego w czasie pierwszej rocznicy inauguracji Muzeum Akropolu. Ostatecznie festiwal odwołano z uwagi na odbywające się protesty; praca została zrealizowana w czynie społecznym i nagrodzona przez jeden z komitetów protestacyjnych.

Paweł Kowzan —

Bez tytułu [atrapy kamer]

Kartonowe atrapy kamer wyposażone w konstrukcyjną usterkę – z czasem odsłaniającą ich sztuczność. Umieszczane w różnych kontekstach, rozpowszechniane na licencji copyleft, jako wzór modelu do samodzielnego wykonania, od 2005 r.

M.in. dziedziniec IHS Uniwersytetu Jagiellońskiego, 2006 r. / kuratorki: Małgorzata Mleczko i Martyna Sztaba

Paweł Kowzan —

Bez tytułu [Yo!]

Dwa sportowe samochody osobowe krążące po zaplanowanej trasie, stale uzupełniające „ścieżkę dźwiękową” okolicy o brakujący „hip-hopowy” track – pętlę, na bazie jednego z utworów zespołu Czykita (twardy beat z charakterystycznym, wciąż żywo wykrzykiwanym rapowym „yo!”). Ukłon w kierunku subkultury niewidocznej w trakcie festiwalu, choć silnie reprezentowanej na Śląsku.

Mysłowice, 2008 r. / Projekt na marginesie dźwiękowej wystawy *Something Must Break* (w ramach 3. *Off Festivalu*), 7–11 sierpnia 2008 r.

Paweł Kowzan —

Rzuć wszystko i chodź się całować

hasło, dystrybucja na licencji copyleft, różne nośniki, od 2005 r.

m.in. galeria 238 x 504, Gdynia, 2007 / kurator: Mariusz Waras

Paweł Kowzan —

Bez tytułu [WCFB]

Czy można galerię nanizać na nitkę – przebić się z jednego krańca na drugi? Poznańska galeria Starter została symbolicznie przecięta stalowym drutem wylatującym spomiędzy drzew i wpadającym przez balkon, przelatującym przez kolejne pomieszczenia i znikającym za oknem, w kierunku kolejnego budynku. Pod wpływem niskiej temperatur drut kurczył się, sztywniał i napinał, w towarzystwie zwiedzających z kolei – luzował i zwisał.

W ramach wystawy *We Came From Beyond* – Galeria Starter, Poznań, 16–23 listopada 2007 r. / kuratorzy: Honza Zamojski i Michał Lasota

Paweł Kowzan —

Bez tytułu [Budapeszt, 2009]

Przestrzeń zapuszczonego skweru uzupełniana o dźwięki jego potencjalnego użytkowania – mieszanka odgłosów natury (śpiewu ptaków, rechotu żab, świerszczy itp.), śmiechu, dziecięcej zabawy, strzępów rozmów osób w różnym wieku. Stopniowo zagęszczająca się i intensyfikująca sytuacja dźwiękowa, milkła w momencie podjęcia faktycznej aktywności (reakcja na ruch oraz dźwięk).

W ramach projektu *coop*: – Budapeszt, lipiec–sierpień 2009 r.

Paweł Kowzan —

*Zabijcie wszystkich, bóg rozpozna swoich**

seria plakatów, interwencja na marginesie dyskusji o lustracji na uczelniach wyższych, okolice Uniwersytetu Wrocławskiego, 2007 r.

* – łac. *Caedite eos. Novit enim Dominus qui sunt eius* – zdanie przypisywane Arnaudowi Amaury – opatowi Cîteaux, legatowi papieskiemu, dowodzącemu Armię Krzyżowców podczas rzezi katarów w kościele św. Marii Magdaleny w Béziers.

Paweł Kowzan —

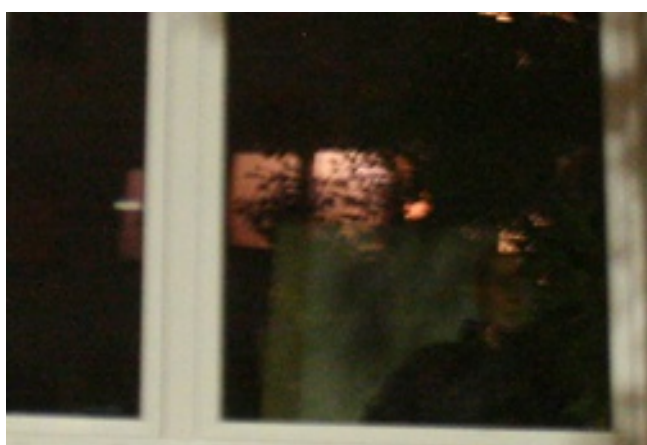
Madonna, Cher, Polański i in. święci

seria fotografii, różni autorzy, na zlecenie artysty, 2010 r.

Jedno z wielkopłytowych osiedli. Spoglądający ukradkiem przez okna to mieszkańcy samowolniczo monitorujący podwórka. To oni zazwyczaj robią zdjęcia i zazwyczaj to wtedy przyjeżdża policja.

„Madonna”, „Cher”, „Polański” – to niektóre z przydomków, jakie otrzymują podglądacze. Młodzi „paparazzi” polują na „gwiazdy”, a kiedy im się to uda, te zostają bliżej nieba – rzadziej wychodzą na dwór.

Projekt prezentowane m.in. na billboardach podczas festiwalu *Skip intro* – Tallinn, 2010 r., podczas wystawy *Trwa generowanie podglądu* – Muzeum Sztuki / ms¹, Łódź, 2010 r. oraz publikowany w magazynie *Biuro* – organ prasowy BWA Wrocław, nr 4, 2012 r.

Paweł Kowzan —

Bez tytułu [wrak]

Co w idyllicznym otoczeniu parku robi spalony wrak samochodu? Wyabstrahowana sytuacja? Wrak, z wnętrza którego uchodzi wciąż „spalony” hiphopowy beat, to „powidok” aut podpalanych jako akt oporu mieszkańców dzielnic silnie poddawanych procesom gentryfikacji. Dziś to element codziennej kultury protestu o społecznym charakterze, wymierzonym przeciwko różnym formom dyskryminacji i polityce wysiedleniowej prowadzonej przez ekonomiczne elity. Wrak przenosi się codziennie z miejsca na miejsce, w parku pozostaje po nim jedynie okrąg wypalanej ziemi...

W ramach projektu *Plug-in* – Monachium, 2009 oraz Hamburg, 2010 r.

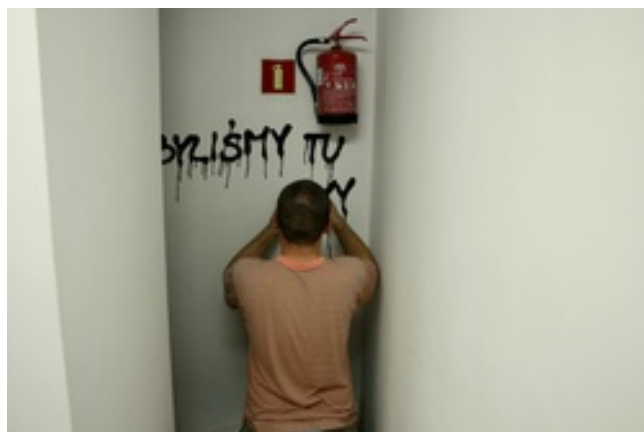

Paweł Kowzan —

Byliśmy tu i byliśmy właśnie tacy

hasło, tekst imitujący graffiti, folia samoprzylepna, od 2006 r.

M.in. w ramach wystawy *Ulica wielokierunkowa* (polski aneks do wystawy *Beautiful Losers: Contemporary Art and Street Culture*) – Muzeum Sztuki / ms¹, Łódź, 12 czerwca – 26 lipca 2007 r. / kurator: Jarosław Lubiak

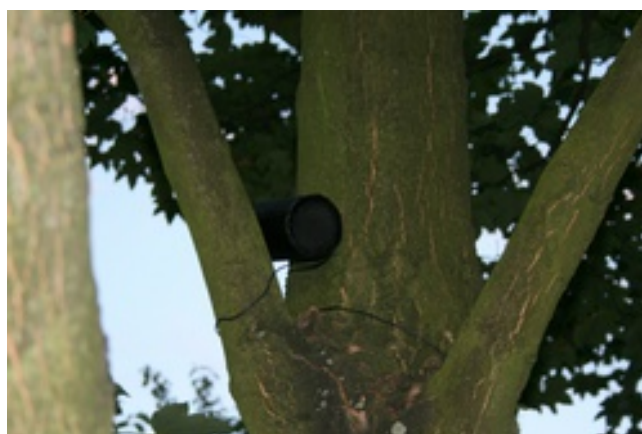

Paweł Kowzan —

Bez tytułu [słuchowisko]

Uzupełnienie sfery audialnej o specjalnie spreparowaną ścieżkę dźwiękową – rodzaj protezy, wyraz potencjalnej (nad-)aktywności. Pętla losowo dobieranych odgłosów o różnym charakterze, natężeniu i amplitudzie emocji (bawiące się dzieci, ujadający pies, śmiech, huk, spłoszone ptaki, zabłąkany kibic, gwar, stłuczona butelka, płacz itp.), generująca niespieszne, aczkolwiek permanentne „słuchowisko”, wobec którego ciężko pozostać obojętnym.

W ramach projektu *Continuity* (na marginesie *4th Bucharest Biennial*) – Bukareszt, maj–czerwiec 2010 r. oraz Žilina, listopad–grudzień 2011 r.

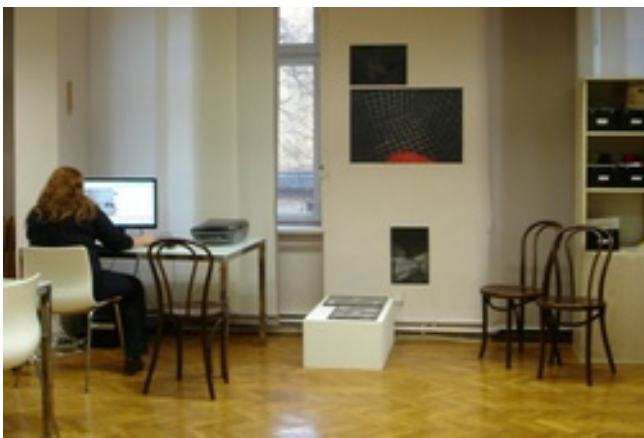
Paweł Kowzan —

*Co się stało z moją głową / Myśli wytwarzają hałas**

Od ekonomii daru (gestu fundującego kolekcję Muzeum Sztuki w Łodzi, a poprzez nią i samego muzeum) ku podważeniu indywidualnego autorstwa; od jednostkowości ku tworzeniu aktywnych wspólnot; od kontemplacji ku modelom uczestnictwa. Czy muzeum mogłoby funkcjonować poza ustanowioną logiką instytucji państwowej lub logiką kapitału kulturowego? Wystawa w wystawie, w kilkunastu odsłonach.

Prace dzięki uprzejmości m.in.: Francis Alÿs, Beni Bischof, Stefan Brüggemann (* *Show Titles: #43, #646*), Anne Marie Fox, Konrad Gmurek, David Horvitz, Sina Hosein, Piotr Łakomy, Pétur Ólafsson, Łukasz Rysznica.

W ramach wystawy *Oczy szukają głowy do zamieszkania* – Muzeum Sztuki, ms¹, Łódź, wrzesień–grudzień 2011
kuratorzki: Aleksandra Jach, Katarzyna Słoboda, Joanna Sokołowska, Magdalena Ziółkowska

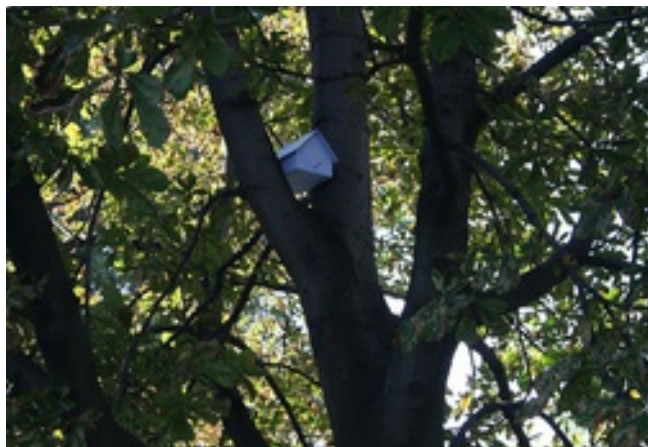

Paweł Kowzan —

Bez tytułu [budki dla ptaków]

Seria ok. 20 kartonowych kolorowych budek dla ptaków (bezużytecznych z powodu braku wejścia), działająca jako impuls-punkt krytyczny do „uruchomienia” lokalnej społeczności i zaktywizowania jej do zabrania głosu w temacie otaczającej przestrzeni.

Racibórz, 2007 r. / interwencja, na marginesie wystawy *Efekt świeżości*, 3. Raciborski Festiwal Sztuki Ciała. Duch. Miasto

Paweł Kowzan —

Bez tytułu [Tymczasowa Strefa Autonomiczna]

Tymczasowe przejście i zagospodarowanie jednego ze zdewastowanych zaułków wrocławskiej Dzielnicy Czterech Świątyń, w celu utworzenie specjalnej strefy – mieszkania i współdziałania różnych środowisk, „swoistej enklawy unieobecnienia się, zniknięcia – w której, przynajmniej częściowo, możliwe stanie się niczym nieskrępowane spełnianie własnych pragnień, oddawanie się przyjemnościom i wymiana poglądów bez pośrednictwa »obcych« struktur” (o “TAZ” Hakim Bey'a).

Miejsce to, dzięki wpisaniu w pole sztuki i korzystając z jej autonomii, miało szansę uzyskania pewnego rodzaju przychylności społeczno-prawnej, porównywalnej m.in. z dostępną komercyjnym ośrodkom rozrywki na tym obszarze. Publiczne, zwyczajowe miejsca spotkań (takie jak skwerki, murki i ławki), jak również sama możliwość zgromadzeń – wraz z procesami gentryfikacji przywracającymi miastu “uświęconą” dzielnicę jako turystyczno-rozrywkowy skarb – poddawane były w tym czasie szczególnej kontroli.

Akcja oficjalnie przerwana przez organizatorów po pierwszym dniu w obawie przed ew. protestami okolicznych najemców oraz służb ochrony, odtworzona i kontynuowana przez publiczność, przy wsparciu mieszkańców.

W ramach festiwalu *Przegląd Sztuki Survival 6* – Wrocław, 29 czerwca – 1 lipca 2008 r.

Paweł Kowzan —

graffiti-avatar, street-logo o otwartym kodzie, globalnym zasięgu i rozproszonym autorstwie, od 2003 r.

